

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 24. februar 2016 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen, Bredgade 42, København.

Som dommere fungerede landsdommerne B. Tegldal, Tine Vuust og Julie Arnth Jørgensen (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Der foretoges

20. afd. nr. S-216-16:

Anklagemyndigheden

mod

Person 1

(CPR nr.)

(advokat Dorthe Fuglsang, besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Københavns Byret (SS 3-29738/2015) med bilag og rettens fremsendelsesbrev af 26. januar 2016, hvoraf det fremgår, at Person 1 har kæret Københavns Byrets kendelse af 25. januar 2016, hvorved retten opretholdt Justitsministeriets afgørelse af 1. oktober 2015 om, at han på baggrund af den europæiske arrestordre af 19. november 2012 skal udleveres til Belgien.

I byretten nedlagde anklageren påstand om, at Justitsministeriets afgørelse af 1. oktober 2015 opretholdes. **Person 1** nedlagde påstand om, at afgørelsen ophæves, subsidiært at udleveringen udsættes.

Landsretten har ikke modtaget skriftlige indlæg i anledning af kæremålet.

Sagsfremstilling

Person 1 er polsk statsborger. Han har opholdt sig i Danmark siden februar 2012.

Af europæisk arrestordre af 19. november 2012 fra de belgiske myndigheder fremgår, at **Person 1** den 24. september 2012 ved Retten i Antwerpen, uden at have været til stede under retssagen, blev idømt 30 måneders fængsel, idet han var fundet skyldig i i forening med andre at have begået indbrud og forsøg på indbrud i november 2011. Det fremgår endvidere, at **Person 1** var fundet skyldig i lovovertrædelser, der efter belgisk ret straffes med ”a maximum of at least 3 years”.

Person 1 blev afhørt af Københavns Politi den 30. november 2012 og var varetægtsfængslet fra den 16. november 2012 til den 21. december 2012.

Den 21. december 2012 besluttede Justitsministeriet, at anmodningen om udlevering af **Person 1** ikke kunne imødekommes og anførte blandt andet:

”1. Ved europæisk arrestordre af 19. november 2012 har de belgiske myndigheder anmodet om, at den polske statsborger **Person 1**, født den **Dato** 1974, udleveres til Belgien til straffuldbyrdelse af en dom på 30 måneders fængsel for bl.a. tyveri.

Det meddeles hermed, at Justitsministeriet har besluttet, at begæringen om udlevering af **Person 1** til straffuldbyrdelse i Belgien ikke kan imødekommes.

...

Det fremgår endvidere af oplysningerne i sagen, at **Person 1** den 15. november 2012 blev anholdt i Danmark, og at Københavns Byret den 16. november 2012 afsagde kendelse om varetægtsfængsling af **Person 1** med henblik på udlevering til de belgiske myndigheder.

Person 1 har ikke meddelt samtykke til udlevering til Belgien.

4. Idet betingelserne for udlevering ikke findes opfyldt, bestemmer Justitsministeriet hermed i medfør af udleveringslovens § 18 b, stk. 5, at Person 1 ikke skal udleveres til de belgiske myndigheder til straffuldbyrdelse af den dom, der er omhandlet i udleveringsbegæringen.

Justitsministeriet bemærker, at betingelserne i udleveringslovens § 10 a er opfyldt, herunder at flere af de forhold, som Person 1 i Belgien er dømt for, er omfattet af udleveringslovens § 10 a, stk. 1, nr. 18, og efter belgisk ret kan straffes med fængsel i mere end 3 år.

Det følger imidlertid af udleveringslovens § 10 g, at udlevering med henblik på fuldbyrdelse af dom afsagt, uden at den pågældende har været til stede under retssagen, hvorved den pågældende er idømt fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning, ikke kan finde sted, medmindre det fremgår af den europæiske arrestordre, at en af de i bestemmelsens nr. 1-4 nærmere opregnede processuelle garantier er opfyldt.

Da det ikke fremgår af oplysningerne i den europæiske arrestordre, hvilke(n) af de processuelle garantier, der er opregnet i udleveringslovens § 10 g, som nærmere tilkom Person 1 i forbindelse med den belgiske dom, der er omhandlet i udleveringsbegæringen, anmodede Justitsministeriet ved brev af 4. december 2012 de belgiske myndigheder om at præcisere bl.a. dette.

De belgiske myndigheders svar af 10. december 2012 præciserede ikke nærmere, hvilke(n) af de nævnte garantier, der tilkom Person 1 i forbindelse med dommen, og Justitsministeriet anmodede derfor ved brev af 13. december 2012 på ny de belgiske myndigheder om at fremkomme med de ønskede oplysninger. Justitsministeriet tilkendegav i den forbindelse over for de belgiske myndigheder, at ministeriet ville tage stilling til udleveringsbegæringen på det nu foreliggende grundlag, medmindre ministeriet senest den 20. december 2012 modtog de ønskede oplysninger.

De belgiske myndigheder er fortsat ikke fremkommet med de ønskede oplysninger.

Idet det hverken af oplysningerne i den europæiske arrestordre eller af de oplysninger, som de belgiske myndigheder efterfølgende har fremsendt, fremgår, at Person 1 i forbindelse med den belgiske dom har nydt godt af en eller flere af de garantier, der er nævnt i udleveringslovens § 10 g, nr. 1-4, finder Justitsministeriet, at udleveringslovens § 10 g er til hinder for, at der kan ske udlevering af Person 1 til Belgien på baggrund af den ovennævnte europæiske arrestordre.”

Ved brev af 2. januar 2015 fra de belgiske myndigheder modtog Justitsministeriet følgende supplerende oplysninger om den europæiske arrestordre af 19. november 2012:

”Det bedes anført, om vedkommende person var til stede ved domsforhandlingen, som førte til afgørelsen.

1.-

2. Nej, vedkommende person var ikke til stede ved domsforhandlingen, som førte til afgørelsen.

3. –

3.4. Vedkommende person er ikke blevet personligt underrettet om afgørelsen, men

– efter at have fået afgørelsen forkyndt er vedkommende person udtrykkeligt blevet underrettet [”After the signification of the decision, the concerned person will be explicitly informed”] om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor vedkommende har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter inkl. nye beviser bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og

– vedkommende person vil blive underrettet om den frist, inden for hvilken han skal anmode om fornyet prøvelse eller anke, dvs. 15 dage.

Judicielle garantier:

Belgien anvender retten til en fornyet prøvelse. Anklagede, som er behørigt indkaldt, men som ikke selv har været til stede eller repræsenteret af en advokat, kan stilles for en domstol ”in absentia”.

Appellen er en ret til forsvar mod en afgørelse truffet in absentia, gennem hvilken en af parterne mod hvem, der er blevet truffet afgørelse in absentia i første instans eller gennem en højere appel, får adgang til at få sagen genoptaget ved den domstol, der har truffet afgørelse, for prøvelse af afgørelsens ophævelse og til at få sagen behandlet igen efter en ’contradictory’ drøftelse.

Nærværende forklaring vedrører alene anke af strafudmåling, ikke en eventuel anke af en civilretlig dom.

Hvis en af parterne ikke er tilstede efter indgivelse af anke, kan vedkommende part ikke indgive en ny anke mod den afgørelse, der er truffet – det er ikke muligt at indgive en sekundær anke i samme sag.

Den juridiske betingelse for indgivelse af anke fremgår af Code of Criminal Procedure (Art. 51 vedrørende politisager, Art. 186-188 vedrørende kriminalsager og Art. 208 vedrørende ankesager).

Proceduremæssige krav:

...

b. Ekstraordinær frist for indgivelse af anke (Art. 187 et al. 2 Penal Code)

Hvis vedkommende person ikke er blevet personligt underrettet om afgørelsen truffet in absentia, får den dømte en ekstraordinær frist for indgivelse af anke.

Denne frist er 15 dage efter den dag, hvor vedkommende har fået kendskab til underretningen. Hvis vedkommende har fået kendskab til underretningen gennem en Europæisk Arrestordre eller en udleveringsanmodning, eller hvis fristen på 15 dage ikke er udløbet på det tidspunkt, hvor vedkommende bliver anholdt i udlandet, kan vedkommende indgive en anke inden 15 dage efter udløberingstidspunktet eller efter løsladelse fra varetægt i udlandet.

Hvis det ikke fremgår, at vedkommende har gjort sig bekendt med underretningen, kan vedkommende indgive anke indtil udgangen af fristen for nedsættelse af straffen.

Hvis der ikke har kunnet foretages underretning af en person om en afgørelse truffet in absentia, og vedkommende er bosiddende i udlandet, forlænges den ekstraordinære frist i henhold til Art. 55 i Judicial Code og Art. 3. i King's Arrest, nr. 301, af den 30. marts 1936.

Fristen forlænges med 15 dage, hvis vedkommende bor i et land, der grænser op til Belgien, eller i Storbritannien, med 30 dage hvis vedkommende bor i et andet europæisk land, og med 80 dage hvis vedkommende bor i en anden del af verden.

Dato for påbegyndelse af den ekstraordinære frist

Den ekstraordinære frist regnes fra dagen efter den dag, hvor den dømte er blevet bekendt med underretningen om afgørelsen eller dommen, der er afsagt in absentia. Fristen starter kun, hvis der er sket behørig underretning om afgørelsen.”

Justitsministeriet anmodede den 11. maj 2015 Københavns Politi om uden ophold at iværksætte en ny undersøgelse med henblik på vurdering af, om betingelserne i udleveringslovens kapitel 2 a kunne anses for opfyldt.

Person 1 blev afhørt af Københavns Politi den 6. juli 2015, hvor han afviste at samtykke til udleveringen.

Det fremgår af Københavns Politis rapport af 14. oktober 2015, at man den 15. september 2015 indstillede til Justitsministeriet, at der ikke skulle ske udlevering, idet det hverken af den oprindelige arrestordre eller af skrivelsen af 2. januar 2015 fremgik, om

Person 1 var personligt indkaldt til retsmødet eller på anden måde var underrettet om tid og sted, og at det i øvrigt ikke var oplyst, om han under retsmødet på nogen måde havde været repræsenteret.

Justitsministeriet traf den 1. oktober 2015 afgørelse om udlevering af **Person 1** og anførte i begrundelsen blandt andet:

”Ved brev af 2. januar 2015 har de belgiske myndigheder fremsendt supplerende oplysninger til Justitsministeriet vedrørende de processuelle garantier, der tilkommer **Person 1** i forbindelse med den belgiske dom af 24. september 2012.

Den 6. juli 2015 blev Person 1 på ny afhørt af Københavns Politi, hvor han blev gjort bekendt med udleveringsbegæringen fra de belgiske myndigheder, herunder de supplerende oplysninger fra de belgiske myndigheder.

Person 1 har ikke meddelt samtykke til udleveringen til Belgien.

3. Idet betingelserne for udlevering findes opfyldt, bestemmer Justitsministeriet hermed i medfør af udleveringslovens § 18 b, stk. 5, at Person 1 skal udleveres til de belgiske myndigheder til straffuldbydelse af den dom, der er omhandlet i udleveringsbegæringen.

Justitsministeriet bemærker, at betingelserne i udleveringslovens § 10 a er opfyldt, herunder at flere af de forhold, som Person 1 i Belgien er dømt for, er omfattet af udleveringslovens § 10 a, stk. 1, nr. 18, og efter belgisk ret kan straffes med fængsel i mere end 3 år.

Det følger af udleveringslovens § 10 g, at udlevering med henblik på fuldbyrdelse af en dom afsagt, uden at den pågældende har været til stede under retssagen, hvorved den pågældende er idømt fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning, ikke kan finde sted, medmindre det fremgår af den europæiske arrestordre, at en af de i bestemmelsens nr. 1-4 nærmere opregnede processuelle garantier er opfyldt.

Det fremgår ikke af oplysningerne i den europæiske arrestordre, hvilken af de processuelle garantier, der er opregnet i udleveringslovens § 10 g, som nærmere tilkom Person 1 i forbindelse med den belgiske dom, der er omhandlet i udleveringsbegæringen.

De belgiske myndigheder har imidlertid ved brev af 2. januar 2015 præciseret, hvilken af de nævnte garantier, der tilkom Person 1 i forbindelse med dommen. Det fremgår af det modtagne materiale, at Person 1 ved udlevering til Belgien vil få den belgiske dom forkyndt, og at han i den forbindelse vil blive gjort bekendt med retten til fornyet prøvelse af afgørelsen, hvor han har ret til at deltage, og hvor der er mulighed for, at sagens realiteter, inklusiv nye beviser, bliver taget op igen, hvilket kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret. Person 1 vil endvidere blive gjort bekendt med fristen for at anmode om en fornyet prøvelse af afgørelsen.

Justitsministeriet finder derfor efter modtagelsen af supplerende oplysninger fra de belgiske myndigheder, at udleveringslovens § 10 g, nr. 4, er opfyldt.

Justitsministeriet finder på denne baggrund ikke, at der efter det oplyste foreligger forhold, som, jf. udleveringslovens § 10 c-10 i, kan begrunde afslag på anmodning om udlevering.

Udleveringen sker på de vilkår, der er angivet i udleveringslovens § 10 j, jf. § 10.

4. Person 1 og dennes forsvarer bedes hurtigst muligt gjort bekendt med Justitsministeriets beslutning. De bedes samtidig gjort bekendt med adgangen til domstolsprøvelse af Justitsministeriets beslutning og med den frist

på 3 dage, der gælder for fremsættelse af begæring herom, jf. udleveringslovens § 18 b, stk. 5, 2. pkt., jf. § 16.”

Den 4. januar 2016 behandlede Københavns Byret begæringen om udlevering og besluttede at udsætte sagen til den 25. januar 2016 med henblik på indhentelse af dokumentation for, at et eller flere af de forhold, som **Person 1** er dømt for, efter belgisk ret kan straffes med fængsel i mere end 3 år.

Under retsmødet den 25. januar 2016 oplyste anklagemyndigheden, at man på forsvarerens foranledning havde søgt at indhente dommen af 24. september 2012, men at dommen endnu ikke var modtaget af Justitsministeriet.

Retsgrundlaget

Udleveringsloven og dens forarbejder

I udleveringsloven (lovbekendtgørelsen nr. 833 af 25. august 2005 om udlevering af lovovertrædere med senere ændringer) hedder det i § 10 g, stk. 1, nr. 3 og nr. 4, samt § 18 b, stk. 4:

”§ 10 g. Udlevering med henblik på fuldbyrdelse af en dom afsagt, uden at den pågældende har været til stede under retssagen, hvorved den pågældende er idømt fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning, kan ikke finde sted, medmindre det fremgår af den europæiske arrestordre, at den pågældende i overensstemmelse med reglerne i udstedelsesstaten og i rette tid

...

3) har fået afgørelsen forkyndt og er blevet udtrykkeligt underrettet om retten til en fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og den pågældende efterfølgende udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende ikke anfægter afgørelsen, eller den pågældende ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende tidsfrist eller

4) vil få afgørelsen forkyndt personligt straks efter overgivelsen til udstedelsesstaten og udtrykkeligt vil blive underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke som nævnt i nr. 3 og vil blive underrettet om tidsfristen for anmodning om fornyet prøvelse eller anke.

...

§ 18 b.

...

Stk. 4. Den, der i sager omfattet af § 10 g, nr. 4, på grundlag af en europæisk arrestordre begæres udleveret med henblik på fuldbyrdelse af en dom som nævnt i § 10 g, kan, når den pågældende underrettes om indholdet af arrestordren, anmode om at få udleveret en genpart af dommen, inden udleveringen gennemføres.”

Bestemmelserne blev indsat ved lov nr. 271 af 4. april 2011 om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union og lov om udlevering af lovovertrædere (Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af og tilsyn med afgørelser om pligter og påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse m.v. og rammeafgørelsen om afgørelser afsagt, uden at den pågældende har været til stede under retssagen). Det hedder i bemærkningerne til lovforslaget (L 103 af 15. december 2010) blandt andet:

”3.1.3. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Det følger af artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at tiltalte i straffesager som udgangspunkt har ret til at være til stede under domsforhandlingen.

Gennemførelse af en straffesag uden den tiltaltes tilstedeværelse forudsætter for at være forenelig med konventionens artikel 6, at tiltalte er indkaldt til retsmøderne på den i national ret foreskrevne måde, medmindre tiltalte kan antages at have givet afkald på sin adgang til at være til stede, og gennemførelsen af straffesagen er forbundet med tilstrækkelige retssikkerhedsgarantier. Efter praksis er det en betingelse, at myndighederne har gjort sig rimelige anstrengelser for at gøre den tiltalte bekendt med, at der er indledt en straffesag mod tiltalte.

3.2. Indholdet af rammeafgørelsen

3.2.1. Rammeafgørelsens formål og anvendelsesområde

Rammeafgørelsen om afgørelser afsagt in absentia har til formål at styrke de proceduremæssige rettigheder for personer, der er genstand for en straffesag og samtidig lette det retlige samarbejde i straffesager samt forbedre den gensidige anerkendelse af retsafgørelser mellem medlemsstaterne.

...

Ændringerne har til formål at præcisere og ensarte de grunde, som medlemsstaterne efter rammeafgørelserne kan anvende til at afslå at fuldbyrde en afgørelse, når den person, der er genstand for afgørelsen, ikke har været til stede under den retssag, hvor vedkommende er dømt.

...

3.2.2. Betingelser for at kunne afslå afgørelser afsagt in absentia

...

Efter den nye bestemmelse i artikel 4 a, stk. 1, litra d, skal anerkendelse af afgørelser afsagt in absentia ikke kunne afslås, hvis den pågældende vil få afgørelsen forkyndt personligt umiddelbart efter overgivelsen og udtrykkeligt vil blive underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke. Den pågældende skal endvidere underrettes om tidsfristen for at anmode om fornyet prøvelse eller anke.

Hvis pågældende person ikke tidligere har modtaget nogen officiel underretning om, at der er iværksat retsforfølgning mod den pågældende person, kan den pågældende person i forbindelse med underretningen om indholdet af den europæiske arrestordre anmode om at modtage en genpart af dommen, inden overgivelsen finder sted. Straks efter at den udstedende myndighed har fået underretning om anmodningen, fremsender den genparten af dommen til den, der søges overgivet, via den fuldbyrdende myndighed. Anmodningen må hverken forsinke overgivelsesproceduren eller forsinke afgørelsen om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre. Fremsendelsen af dommen til den pågældende er kun til orientering og anses ikke for en formel forkyndelse af dommen og igangsætter ikke nogen frister, der finder anvendelse i forbindelse med fornyet prøvelse eller anke. Der henvises til den nye bestemmelse i artikel 4 a, stk. 2.

...

I præambelbetragtning 15 i rammeafgørelsen om afgørelser afsagt in absentia understreges det generelt for samtlige rammeafgørelser, at grundene til at undlade anerkendelse er fakultative, men at medlemsstaternes mandat til at fastsætte disse grunde i national ret er særligt bestemt af retten til en retfærdig rettergang, under hensyn til det overordnede formål med denne rammeafgørelse, som er at styrke personers proceduremæssige rettigheder og lette det retlige samarbejde i straffesager.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

...

Til nr. 2 (§ 18 b, stk. 3)

Bestemmelsen gennemfører den nye artikel 4 a, stk. 2, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre m.v., jf. også bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 18 b, stk. 3, indebærer, at en person, der begæres udleveret af en anden EU-medlemsstat i sager omfattet af forslaget til § 10 g, nr. 4, kan bede om at modtage en genpart af den udeblivelsesdom, som ligger til grund for udleveringen, inden udleveringen finder sted. Straks efter at den udstedende myndighed har fået underretning om anmodningen skal dommen fremsendes til de danske myndigheder, som skal sørge for, at dommen modtages af den pågældende person.”

I Rådets rammeafgørelse af 26. februar 2009 om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA, rammeafgørelse 2005/214/RIA, rammeafgørelse 2006/783/RIA, rammeafgørelse 2008/909/RIA og rammeafgørelse 2008/947/RIA samt styrkelse af personers proceduremæssige rettigheder og fremme af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med afgørelser afsagt, uden at den pågældende var til stede under retssagen (herefter ”rammeafgørelsen”), hedder det i præambelen blandt andet:

”(8) Anklagedes ret til en retfærdig rettergang er sikret ved konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder som fortolket af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Denne ret omfatter den pågældendes ret til selv at være til stede under retssagen. For at kunne udnytte denne ret skal den pågældende være klar over den berammede retssag. I henhold til denne rammeafgørelse skal hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med national ret sikre, at den pågældende er klar over retssagen, idet kravene i denne konvention samtidig overholdes. Ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis kan der, når det afgøres, om den måde, hvorpå underretningen er givet, er tilstrækkelig til at sikre, at den sigtede er klar over retssagen, eventuelt også tages særligt hensyn til den omhu, som den pågældende har udøvet for at modtage den underretning, som er stilet til ham/hende.

...

(11) I fælles løsninger vedrørende grunde til at undlade anerkendelse i de relevante nugældende rammeafgørelser bør der tages hensyn til de forskellige situationer med hensyn til den pågældendes ret til fornyet prøvelse eller anke. En sådan fornyet prøvelse eller anke skal sikre retten til et forsvar og er kendetegnet ved følgende elementer: Den pågældende person har ret til at være til stede, sagens realiteter inklusive nye beviser bliver taget op (igen), og sagen kan føre til, at den oprindelige afgørelse ændres.

(12) Der bør sikres ret til fornyet prøvelse eller anke, når afgørelsen allerede er blevet forkyndt, samt når den endnu ikke er forkyndt, men vil blive forkyndt straks efter overgivelsen, som tilfældet er med den europæiske arrestordre. Sidstnævnte tilfælde vedrører en situation, hvor det ikke er lykkedes myndighederne at kontakte den pågældende, især fordi han/hun forsøgte at unddrage sig retsforfølgning.

(13) Hvis den europæiske arrestordre udstedes med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, og den pågældende person ikke tidligere har modtaget nogen officiel underretning om straffesagen imod ham/hende, og heller ikke har fået forkyndt afgørelsen, bør den pågældende efter anmodning i den fuldbyrdende medlemsstat modtage en genpart af dommen, der kun er til orientering. De udstedende og fuldbyrdende judicielle myndigheder bør, hvor det er relevant, konsultere hinanden om behovet og de eksisterende muligheder for at stille en oversættelse af dommen eller væsentlige dele heraf til rådighed for den pågældende person på et sprog, han/hun forstår. En sådan tilrådsstilling af dommen bør hverken forsinke

overgivelsesproceduren eller forsinke afgørelsen om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre.”

Det fremgår af rammeafgørelsens artikel 1, stk. 1 og 2, samt artikel 2 blandt andet:

”Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Formålene med denne rammeafgørelse er at styrke de proceduremæssige rettigheder for personer, der er genstand for en straffesag, at lette det retlige samarbejde i straffesager og navnlig at forbedre den gensidige anerkendelse af retsafgørelser mellem medlemsstater.

2. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i EU-traktatens artikel 6, herunder retten til et forsvar for enhver, der er anklaget for en lovovertrædelse, og de forpligtelser, der påhviler judicielle myndigheder i denne henseende, berøres ikke.

...

Artikel 2

Ændringer til rammeafgørelse 2002/584/RIA

I rammeafgørelse 2002/584/RIA foretages følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 4a*

Afgørelser afsagt under og efter en retssag, hvor den pågældende ikke selv var til stede

1. Den fuldbyrdende judicielle myndighed kan også nægte at fuldbyrde den europæiske arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, hvis den pågældende ikke selv var til stede under den retssag, der førte til afgørelsen, medmindre det fremgår af den europæiske arrestordre, at den pågældende i overensstemmelse med yderligere proceduremæssige krav i den udstedende medlemsstats nationale ret

...

d) ikke har fået afgørelsen forkyndt personligt, men

i) vil få den forkyndt personligt straks efter overgivelsen og vil udtrykkeligt blive underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter,

herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret

og

ii) vil blive underrettet om den frist, inden for hvilken han/hun skal anmode om en sådan fornyet prøvelse eller anke som nævnt i den pågældende europæiske arrestordre.

2. Hvis den europæiske arrestordre udstedes med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning på de i stk. 1, litra d), omhandlede vilkår, og den pågældende ikke tidligere har modtaget officiel underretning om, at der er iværksat retsforfølgning mod ham/hende, kan den pågældende, når han/hun underrettes om indholdet af den europæiske arrestordre, anmode om at modtage en genpart af dommen, inden overgivelsen finder sted. Straks efter at den udstedende myndighed har fået underretning om anmodningen, fremsender den genparten af dommen til den, der søges overgivet, via den fuldbyrdende myndighed. Anmodningen fra den pågældende må hverken forsinke overgivelsesproceduren eller forsinke afgørelsen om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre. Fremsendelsen af dommen til den pågældende er kun til orientering; den anses ikke for en formel forkyndelse af dommen og igangsætter ikke nogen frister, der finder anvendelse i forbindelse med fornyet prøvelse eller anke.”

Efter votering afsagdes

k e n d e l s e :

Efter udleveringslovens § 18 b, stk. 4, kan den, der i en sag omfattet af § 10 g, nr. 4, på grundlag af en europæisk arrestordre begæres udleveret med henblik på fuldbyrdelse af en dom som nævnt i § 10 g, når den pågældende underrettes om indholdet af arrestordren, anmode om at få udleveret en genpart af dommen, inden udleveringen gennemføres. Der er ikke i § 18 b, stk. 4, fastsat en frist for, hvornår anmodning om udlevering af genpart af dommen senest skal være fremsat.

Formålet med blandt andet udleveringslovens § 18 b, stk. 4, er at styrke de processuelle retsgarantier, der tilkommer den, der er dømt, uden at vedkommende har været til stede under straffesagen. Herefter og da der ikke foreligger omstændigheder, der kan begrunde en fravigelse af **Person 1's** ret til at modtage en genpart af dommen af 24. september 2012, således som han har anmodet om, finder landsretten, at udleveringen på det foreliggende grundlag ikke kan gennemføres. Det bemærkes herved, at den meget lang-

strakte sagsbehandling af den europæiske arrestordre af 19. november 2012 ikke beror på **Person 1's** forhold.

Da det ikke kan udelukkes, at der, når dommen er modtaget, kan fremkomme oplysninger, der forhindrer udlevering, ophæver landsretten Justitsministeriets afgørelse af 1. oktober 2015 og hjemviser sagen til fornyet behandling i Justitsministeriet.

T h i b e s t e m m e s :

Justitsministeriets afgørelse af 1. oktober 2015 ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling i Justitsministeriet.

Statskassen betaler sagens omkostninger for byretten og for landsretten.

Sagen sluttet.

Retten hævet.